

Prečo Noel Kempff ?

Pred dvadsiatimi rokmi bola Bolívia ešte oveľa chudobnejšou a chaotickejšou krajinou, akou je dnes. Jediné, čo tu fungovalo naozaj perfektne, bol obchod s kokaínom. Na nedostupných a ľudom celkom neznámych miestach často fungovali (a ešte stále aj istotne fungujú) tajné laboratóriá - v horách, v pralesoch, tam, kam ste sa dostali len lietadlom alebo tajnými cestami po dlhých dňoch putovania. Takýmto miestom bola aj náhorná planina na východe krajiny, siahajúca od rieky Paraguá až ku brazílskym hraniciam. Široko - ďaleko tu niet ľudí; najbližšia dedina je vzdialená okolo 70 kilometrov nepreniknuteľným pralesom. Miesto sa nazýva La Meseta; existovali tu dva tábory narkomafie. Bola to nanajvýš nákladná investícia, čosi, na čo by v tom čase možno nestačil ani rozpočet celej zbedačenej Bolívie. Do táborov sa prichádzalo lietadlami. Boli tu vybudované kvalitné, široké pristávacie plochy a majitelia tábora disponovali celou flotilou veľkých nákladných lietadiel.

Navštívil som Mesetu; stál som na mieste, kde bol kedysi vybudovaný hlavný tábor. Bol neuveriteľne veľký, mal dĺžku niekoľko kilometrov. Nachádzalo sa tu absolútne všetko. Benzínové elektrárne, verejné osvetlenie, klimatizácia a splachovacie

záchody v luxusných obytných bunkách. Strážcovia tábora mali vybudované úkryty, presúvali sa na motorkách po poľných cestách.

Na začiatku veľkej a nepreskúmanej Mesety teda stáli dva tábory, patriace "narcos". Nevedel o tom nikto, až na majiteľov. Nevedeli o tom dokonca ani ľudia z La Florida, zmienenej malej osady, vzdialenej 70 km. Ak sa niekto z nich náhodou pri poľovačke k táborom priblížil, zomrel skôr, ako zistil, čo sa vlastne deje. Strážcovia disponovali obrovskou palebnou silou, boli schopní zostrelit' i lietadlo predtým, ako sa vôbec dotklo zeme. Jediné, čomu sa Florid'ania čudovali, boli pravidelné lety veľkých nákladných lietadiel, prelietavajúcich nad ich dedinou akoby odnikiaľ nikam.

Tábory fungovali ako každá iná priemyselná výroba, výkonné fabriky uprostred pralesa. Takto ich tu našiel Noel Kempff Mercado, ktorý okolo prechádzal 5. septembra 1985 so svojou prírodovedeckou expedíciou. Tento deň bol dátumom jeho smrti. Strážcovia narcos pozabíjali všetkých členov expedície rýchlo, bez milosti a jediného zaváhania. Noel Kempff zmizol. Najprv ho hľadali, no v takých podmienkach boli akékoľvek záchranné akcie beznádejné.

So zmiznutím akéhosi prírodovedca počas skúmania neznámych oblastí by nebol nijaký veľký problém a v krajine, akou je Bolívia, by sa nad jeho osudom rýchlo zavrela voda. Avšak náhoda chcela, že nie všetci v La Florida boli takí nevinní, ako by sa zdalo. Jeden z miestnych pilotov si so svojim malým lietadielkom občas potajomky privyrábal malými fuškami pre narcos, pracujúcich v dvoch táboroch na La Meseta. Jedného dňa sem opäť priletel, kvôli práci či z iného dôvodu. Isté je, že strážcovia ho dobre poznali a nemali nijaký dôvod ho zostrelit'. Bolo to tesne po masakri Kempffovej expedície. Florid'an videl ešte čerstvé telá na vlastné oči a okamžite pochopil, čo sa stalo, hoci to na sebe múdro nedal znat'.

Doma, v dedine, si to však už nemohol nechať pre seba. Členmi Kempffovej expedície boli i niekoľkí Florid'ania, pracujúci rovnako ako ešte i dnes, ako sprievodcovia po tomto území. Slová sa pomaly trúsili tam a tam. Florid'ania radi cestujú do mesta, informácie sa šíria a skôr či neskôr sa dostanú ku tým správnym ľuďom. Bolívia má so Spojenými štátmi uzavretú dohodu o spolupráci proti organizovanému

obchodu s drogami. Američania dostali avízo o existencii tábora narcos na Mesete od bolívijskej strany a okamžite tam zaútočili. Tábor zlikvidovali, hoci väčšina zariadenia a personálu zmizla pred ich príchodom, nevedno kam. To bol tábor, ktorý objavil Noel Kempff tesne predtým, ako zomrel. Napokon sa podarilo chytiť i chlapov, vlastnoručných Kempffových vrahov, a posadiť ich za mreže. Sú tam dodnes.

Tým sa však príbeh o Mesete ani zďaleka neskončil, pretože ako som spomínal, tábory boli dva a Američania zničili len jeden z nich - ten oveľa menší. O ďalšom nemali ani potuchy a tak pracoval ešte celé roky nerušene ďalej, hoci bol len zopár kilometrov od prvého. Znie to neuveriteľne, ale inak to byť ani nemohlo. Dnes už totiž vieme, kým boli majitelia táborov. Pre nás to vyzerá ako hlúpi žart, no južná Amerika zažila už také vlády a prezidentov, že tu sa nečuduje nikto ničomu. keď uruguajský prezident jazdil na ukradnutej limuzíne, prečo by bolívijský prezident, jeho výsosť Bartolome Mitre, nemohol byť akcionárom dvoch laboratórií na výrobu kokaínu v amazonskej džungli, tým skôr, že jeho spolupartnerom bola kolumbijská mafia a jeden z jeho vládnych ministrov? Všetko je predsa v poriadku; Mitreho meno nosia ulice bolívijských miest ešte dodnes.

Po Kempffovej smrti tak tábor číslo dva prosperoval ešte minimálne dva roky. Až prišiel čas, keď sa Floridania po niekoľko nocí budievali na hukot nízko letiacich nákladných lietadiel, pohybujúcich sa vo veľkých množstvách oboma smermi. Zopár týždňov nato dostali Severoameričania ďalšie echo a spolu s bolívijskými jednotkami udreli na tábor číslo dva vo veľkom štýle. Našli tu perfektnú pristávaciu plochu, vrak lietadla, zabudnutú motorku a stovky železných pásovín, trčiacich zo zeme. Boli poslednou pamiatkou na obytné bunky, laboratóriá a verejné osvetlenie, ktoré narcos zobrali so sebou. Evakuácia prebehla hladko a bezpečne a tábor sa premiestnil nevedno kam.

Aféra okolo inštalácií na La Meseta sa teda vyriešila na spokojnosť všetkých strán. Aby bol happyend dokonalý, celé teritórium bolo vyhlásené za národný park, s názvom na počesť nešťastného prírodovedca. Nad územím parku dnes každých pätnásť dní hliadkuje špeciálne lietadlo s termovíziou ako záruka toho, že narcos sa sem už nikdy nevrátia.

Ak sa raz nebudaj dostanete na tieto miesta, vzdialené, neobývané a divoké, stretnete v nich i tento príbeh. Uvidíte nádhernú zelenú savanu, zvieratá a hlboký prales, jeden z posledných na svete. Nájdete tu možno i zopár práchnivejších vrakov a polmetrové oceľové pásoviny, ukryté v tráve.

Pozor na nohy; mohli by ste sa o ne potknúť o spomenúť si na čosi nepríjemné.

Niektoré detaily tohto príbehu sa môžu líšiť od skutočných udalostí; pochádza od tých, ktorí ho priamo zažili.

Prázdny priestor na La Messeta po kokaínovom tábore č. 2

